

Anioła Stróża, który towarzyszy mu na drodze do zbawienia, strzeże go i broni (liturgiczne wspomnienie świętych Aniołów Stróżów obchodzone jest 2 października). Kościół w modlitwach liturgicznych odwołuje się do aniołów, zwłaszcza w zakończeniu prefacji mszalnych. Niektórym ludziom trudno jest przyjąć naukę o aniołach, bo będąc nastawionymi materialistycznie, zapominają, że istnieje Bóg, duchowy świat. Jednym ze znaków nadziei w naszej skomplikowanej rzeczywistości jest odradzające się nabożeństwo do św. Michała Archaniola, którego Kościół uważa za swego opiekuna i podporę w obronie i szerzeniu Królestwa Bożego na ziemi. Wyrazem tego coraz powszechniejszego nabożeństwa jest m.in. odmawianie przez wielu modlitwy do św. Michała Archaniola:

Święty Michale Archaniele, broń nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha

bądź nam obroną. Niech go Bóg poskromić raczy, pokornie prosimy, a Ty, Książę wojska niebieskiego, szatana i inne złe duchy, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, Mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

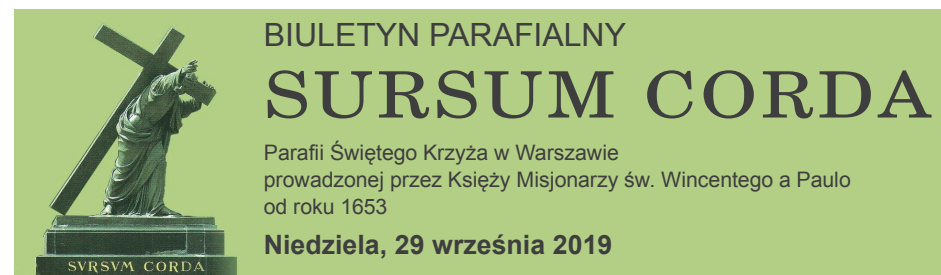
Powstanie tej modlitwy wiąże się ze znamienitym przeżyciem, które stało się udziałem papieża Leona XIII. 13 października 1884 r., w czasie dziękczynienia po odprawionej Mszy św., papież Leon XIII miał głęboko poruszającą wizję i słyszał głos szatana, który groził zniszczeniem Kościoła. Wstrząśnięty tym wydarzeniem papież ułożył specjalną modlitwę do św. Michała Archaniola i polecił ją odmawiać w całym Kościele (wg G. Amorth „Wyznania egzorcysty”). Papież Jan Paweł II podczas modlitwy „Regina Coeli”, 24 kwietnia 1994 r. zachęcał, aby wierni ponownie każdego dnia odmawiali modlitwę do św. Michała ułożoną przez Leona XIII.

Parafia Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3, 00-047 Warszawa
tel. 22 826 89 10, e-mail: swkrzyz.waw@interia.pl
strona internetowa: www.swkrzyz.pl
Konto: 59 1240 1024 1111 0010 0109 1158
Redakcja Mszy Św. Radiowej: tel. 22 826 70 74

Kancelaria parafialna
w dni powszednie: 10-12, 16-18; w soboty: 10-12
ks. proboszcz przyjmuje w środy

Redakcja biuletynu: ks. Marcin Rolke, ks. Piotr Rutkowski

XXVI Niedziela zwykła

Z Ewangelii św. Łukasza (Łk 16,19-31)

Jezus powiedział do faryzeuszów: Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i białą i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizały jego wrzody. Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: Ojcie Abrahamie, ulituj się nade mną i pošlij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu. Lecz Abraham odrzekł: Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedole; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać. Tamten rzekł: Proszę cię więc, ojczy, pošlij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki. Lecz Abraham odparł: Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają. Tamten odrzekł: Nie, ojczy Abrahamie, lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą. Odpowiedział mu: Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą.

KOMENTARZ DO EWANGELII

To znamienne, że Jezusową przypowieść o bogaczu i Łazarzu przekazał nam tylko Ewangelista Łukasz, którego określa się jako „piewce łaskawości Chrystusa” (Dante). Tragicznie kończy się los niemilosierdnego bogacza, a ta przypowieść ma być wezwaniem grzeszników do opamiętania się i pokuty, póki istnieje jeszcze możliwość ku temu. Ktoś zauważył, że najsmutniej-

Msze święte w niedzielę: 6, 7.30, 9 (radiowa), 10.30* (dla przedszkolaków), 10.30 (dla dzieci), 11.45 (suma), 13, 16, 19, 19* (dla studentów);
w dni powszednie: 6, 7, 7.30**, 8, 9, 12, 16.30**, 17**, 18, 19**

Spowiedź w niedzielę: podczas każdej Mszy św.; w dni powszednie: 6 - 12, 17 - 19.30, w I piątek miesiąca: 6 - 12, 15.30 - 19.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu od poniedziałku do piątku: 9.30 - 16.30**

(oznaczenia miejsc: * w dolnym kościele, ** w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej)

szym powiedzeniem jest stwierdzenie: „za późno”. Pełne zrozumienie tego fragmentu Ewangelii może nam ułatwić zwrócenie uwagi na kontekst tej Jezusowej przypowieści: otóż w 16. rozdziale Ewangelii wg św. Łukasza znajdujemy też przypowieść o roztrópnym rządcy oraz pouczenia Pana Jezusa o czynieniu dobrego użytku z pieniędzy. Wszystko to ma stanowić przestrożę Miłosiernego Zbawiciela przed niewłaściwym, bezdusznym i egoistycznym używaniem bogactw tego świata. Bogacz z Jezusowej przypowieści jest beztroski, skupiony tylko na sobie i nie zauważa cierpiącego u bram jego pałacu Łazarza. W życiu ziemskim pomiędzy bogaczem (w Ewangelii nie ma on imienia!) a Łazarzem jest wielka różnica, ale po śmierci ich los jest jeszcze bardziej odmienny. Bogacz z przypowieści cierpi męki w zaświatach nie dlatego, że był bogaty, ale dlatego, że nie zatroszczył się o drugiego człowieka, który został postawiony na jego drodze. Łazarz – jego imię znaczy „Bóg pomaga” – doświadcza szczęścia wiecznego.

Nasza chrześcijańska droga do Boga, który jest Miłością – to droga miłości, bo miłość jest największym i nowym przykazaniem naszego Pana. Ma się ona okazywać przede wszystkim wobec potrzebujących pomocy! Chrystus mówi: „ci którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci którzy pełnili złe czyny – na zmartwychwstanie potępienia (J 5,29). Pytajmy siebie: kto czeka u naszych „bram” na pomoc? Obyśmy w porę potrafili „otworzyć bramę i powiększyć stół”, aby mogli przy nim zasiąść ci, którzy potrzebują przysmarowania. Warto też odwołać się w rozważaniu tej Jezusowej przypowieści do słów papieża Jana Pawła II: „Przypowieść o bogaczu i Łazarzu musimy mieć zawsze w pamięci, musi ona kształtować nasze sumienie. W świetle tej przypowieści bogactwo i wolność oznaczają szczególną odpowiedzialność. Bogactwo i wolność rodzą szczególne zobowiązania”.

Nasz współbrat – misjonarz ks. Stanisław Szczepanik CM – zamordowany!

Pod koniec sierpnia br. dotarła do Polski smutna wiadomość o niespodziewanej śmierci polskiego misjonarza w Portoryko – ks. Stanisława Szczepanika z naszego Zgromadzenia Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo. Obecnie raporty kryminalistyczne tamtejszej policji potwierdziły, że ks. Stanisław Szczepanik, zmarły 16

sierpnia, w trzecim co do wielkości mieście Portoryko – Ponce, padł ofiarą brutalnego morderstwa, a nie nieszczęśliwego wypadku na rowerze – jak początkowo informowano. Zdaniem policji liczne i głębokie rany na ciele kapłana nie pasowały do zwykłego upadku w miejscu, które nie było szczególnie niebezpieczne. Prokurator Ponce potwierdził, że wszystkie ślady wskazują, iż ks. Stanisław doznał licznych i gwałtownych ciosów. Można

podejrzewać, że sprawcami zbrodni byli handlarze narkotyków.

Ks. Stanisław Szczepanik CM miał 63 lata. W 1981 r. wstąpił do zgromadzenia, a w 1985 r. przyjął święcenia kapłańskie. Rok potem wyjechał na misje najpierw do dawnego Zairu (Kongo), a następnie na Haiti, Dominikanę i do Portoryko. Był gorliwym duszpasterzem, nieustraszoną spowiednikiem, a także wielkim promotorem kultu Miłosierdzia Bożego. Pomagał wielu rodzinom, które po huraganie w 2017 r. musiały odbudować swoje domy. W czerwcu br. był po raz ostatni w Polsce; odwiedził wtedy też nasz misjonarski Dom świętokrzyski.

Prochy naszego współbrata zostaną sprowadzone do Polski, a uroczystości pogrzebowe śp. ks. Stanisława Szczepanika odbędą się 3 października w Krakowie.

Święto świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

Pod datą 29 września w liturgii Kościoła, każdego roku obchodzimy święto świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała. W tym roku 29 września – to niedziela, a więc sprawowana jest liturgia z tego świętego Dnia Pańskiego. Chciejmy jednak też odwołać się do tych świętych Archaniołów, o których poucza nas Kościół, opierając się na Piśmie Świętym i Tradycji. Bóg – Stworzyciel powołał do istnienia także aniołów; są to istoty duchowe, obdarzone rozumem i wolną wolą. To duchy czyste i my, jako ludzie, nie mamy innego sposobu mówienia o nich jak tylko za pomocą symboli i obrazów. Aniołowie tworzą jakby dwór niebieski, stoją na straży władzy Boga, otaczają Jego tron i chwałą Go. Zostały one zaproszone do przyjaźni z Bogiem i do udziału w Jego chwale. Część aniołów, niestety zbuntowała się przeciw Bogu i w ten sposób pojawiły się duchy złe. Aniołowie Boży mają też swoje zadania do spełnienia w historii zbawienia i są obecni na kartach Biblii od Księgi Rodzaju aż po Apokalipsę. Św. Grzegorz Wielki, papież (†604 r.) poucza, że „imiona wskazujące na określone ich zadania otrzymują od nas, gdy przybywają dla świadczenia jakiejś posługi”. Tak więc imię Michał oznacza: „Któż jak Bóg”, Gabriel – „Moc Boża”, Rafał – „Bóg uzdrawia”. „Duchy, które zwiastują sprawy mniejszej wagi, nazywają się aniołami, te zaś, które zapowiadają wydarzenia najbardziej doniosłe – archaniołami. Należy wiedzieć, że imię anioła nie oznacza natury, lecz zadanie”. Pierwsi chrześcijanie i cała Tradycja przyjmuje, że każdy człowiek posiada swojego

Nabożeństwa

niedziela:	18.00 – Nabożeństwo Eucharystyczne
poniedziałek:	18.30 – Nabożeństwo do św. Wincentego a Paulo
wtorek:	17.30 – Nowenna do św. Judy Tadeusza
środa:	18.30 – Nabożeństwo do św. Józefa
czwartek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszej Krwi Jezusa
I czwartek miesiąca:	17.30 – Nowenna ku czci Świętego Jana Pawła II
piątek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa
sobota:	9.30 – Nowenna do Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik
I sobota miesiąca:	11.00 – Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP

